HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מסורת הש"ס

הא איסורא איכא. מדרבנן דלמא ליתי למיחלופי בישראל וקסיל לרב אחא: **הא דאמור רבנן אין אב למצרי**[1]. ואפילו היכא דליכא למימר דקטן שנולד דמי כגון הוראתו שלא בקדושה ולידתו בקדושה דיש לו אחר מן האם כשאחר ישראל גמור ואין לו אחר מן האב: **לא תימא משום דשטופי זימה הוא ולא ידעינן.** מצוה מנו מבל היכא דידיע כגון היו אצלו ואמו מצוסים בצית הסצוריס דלמ נצעלה לאחר מייצין ומי נולד בקדושה דליכא למימר דקטן שנולד ליהוי ליה נמי אחר מב דהא ודאי מצוה הוא: **דהא שני אחין תאומים כו'**: ה"ג **וקאמר** לא **תולין ולא מייצמין.** ומסיפא יליף טעמא דמי מריצא דמי מצי למילף דלפילו אחר האם אין לו טעמא דאו משום דזרמת סוסים הוא דלא משום דבקטן שנולד דמי: **וזרמם.** זרע שהוא יולא כמץ כזרס מיס המקלא בכא: **נשפטיים הגר: דנסבא אחיו.** המת בשהוא גר להויא קידושין קידושין ושריא לאחיו דאין לו אחות דבקטן שנולד דמי: **בשהוא עובד כוכבים.** ומשמעמייר לא ילעה דלא הוה ליה בה קידושין הלכך אחי אחותו: **אחי האם.** גיולת ושבעה בניה [ל] שהתיר להן רבי עקיבא ליצא אין אם אחת אחיו ומהן למדתי: **אם קודם.** שבא מעשה לידו היה רגיל לשנותו לתלמידיו שומעין לו ואם לאו הוחיל ודבר תידוש הוא שמא בשביל מעשה שבא לידו אומרה: **אחי האם ואחות מן האב.** רלוי של קודם לבן הביא: **ואי בעית אימא שאני הכא דקאמר מעשה אחריגא בהדה דקאמר.** מילתא דיוצה בן אחתי בהדה ומגו דמהימן אהא מהימן נמי אהא דניכרין דברי אמת שבימד קבלן: **הוא שביב.** ירבעה בן יוחא: **על עסקי ניוצ קאמר.** ולא דברה עמו על עסקי ניוצ אלא שמי פעמים: ה"ג **גר שהיה אוהבו אלא בקדושה ולידתו בקדושה: נשא אחותו מן האם.** שנולדה בהיותה עובדת כוכבים ויולא: ואע"ג דלאו אחותה היא דבקבן שנולד דמי גזירה לשמא יבא למנסב אחותו שנולדה אחריו דבהדיא אילבא ליה בקדושה ואחותו גמורה מן האם היא דישראלית שילדה בן ובא: **מן האב יקיים.** שבבל יודעין דאין לב לעובד בוכבים וא"ג אחי למנסב בת אביו שיוליד מאחת מאחיות מצאנגייר לא אילבא ליה בקדושה אלא אחות אביו מן האם בלבד: **אחות האב מן האם יוציא.** פי' בקונט' דגזירין משום אחותו מן האם ואין נראה דבהדיא משמע בפרק ד' מיתות (ג"ז שם) דטעמא משום שמא יאמרו דמוקי התם הך בריימא בר' אליעזר דדריש את אביו זו אחות אביו ואם כן מיתסרא בנכריות: אחת

עין משפט נר מצוה

א מיי' פי"ל מהל' איסורי ביאה הלכ' יג טוש"ע י"ל סימן רסטו סעיף ג:

יא ג מיי' שם טוש"ע שם סעיף ג:

מוסף רש"י

שלישית לא דברה עמו. לפי שתבע בכוח הבן ולא תבע בכוח האב (מלכים ב יד כה, ועי' רד"ק שם). **כל תלמיד חכם שמורה הלכה ובא.** הלכה מדשה שלא שמענוה מאחד (בכורות לח:). **אם קודם מעשה אמרה.** קודם שבא מעשה ההלכה לידו (שם) אמרה להאי שמועה למלמידיו בשם רבו (קדושין ע:, וכעי"ז לעיל עה:). **שומעין לו.** בשעת הולאה (לעיל עה.) נאמן לאומרה בשעת מעשה (קדושין ע:) ושומע מעשה בבכורות לח:). **ואם לאו אין שומעין לו.** אינו נאמן להעיד בשם רבו, שמא מאחת מעשה הבא לידו הוא אחר בן (קדושין ע:). **נהפך להם לישראל מרעה לטובה.** מרעה שהיו בה אחר מבדם מלך ברס וישימם בעפר לדוש, ועבשיו נהפך להם לטובה (ע"ב יד כה). **והורתתו** שלא בקדושה. וכל גר שנתגייר בקטן שנולד עבשיו בלא אב ואם וקטנים דמי ואין עליו קדושה מקודם לבן ומיהו רבנן הוא דגזור עליה בבל הלפטורות לו בגיותו, משום שלא יאמרו בלין מקדושה תמורה לקדושה קלה, הלכך נשא אחותו מן האם. שנולדה קודם שנתגיירה אמה ונתגיירה עם אמה ונשפה זה מצגלל, יוצא. לאחותו היא ולא גרע מבן בת ומדרבנן שלא יאמרו וכו' דקסבר ר' מאיר אחותו מן האם אסורה לבני בת אביו בא ואפילו אחות אביו מן האם אסורה לבני בת אביו בא משום דבני בת אביו אחיות אמו הן (קדושין ג:). **מן האב יקיים.** לבן נאסר איסור אחות אביו בא מן האם לבאת אביו בא (סנהדרין נח:). **אחות האב מן האם יוציא.** בלבתיב על בן יעזב איש את אביו ואת אמו (בראשית ג) בשמוך לו מאביו בשמוך לו מאמו ומיהו נראה לר"י דהך בריימא פליגא אירושלמי ובראשית רבה דהא משמע דכ"ע מוקי הכא בקרא לאחות אב ואחות אם והיינו בדבון דהתם ועוד דטעמא לאחות אב מן האם יוליא משמע בפ' ד' מיתות (סנהדרין נח.) דהוי משום שמא יאמרו בתו לחלו טעמא דאיסורא ליתיה הכא בקורבת אב ג"כ משמע דבהאי גר דלידתו בקדושה שייך שפיר טעמא שמא יאמרו בע"פ שלא נתגיירה אמו אלא אחר שפיר טעמא שמא יאמרו בע"פ שלא נשאה אחות אב בקדושה כי היכי דלא בקי נמי סיפא דקתני נשא אחות אביו בקדושה מיירי בלידתו שלא בקדושה דלא בקי בקורבת אב ג"כ משמע דבהאי גר דריש: **אחות האב מן האם יוציא.** פי' בקונט' דגזירין משום אחותו מן האם ואין נראה דבהדיא משמע בפרק ד' מיתות (ג"ז שם) דטעמא משום שמא יאמרו דמוקי התם הך בריימא בר' אליעזר דדריש את אביו זו אחות אביו ואם כן מיתסרא בנכריות:

מסורת אור השלם

1. וְתַעֲגֻבָה עַל פִּלַגְשֵׁיהֶם אֲשֶׁר בְּשֵׂר חֲמוֹרִים בְּשָׂרָם וְזִרְמַת סוּסִים זִרְמָתָם: יחזקאל כג כ

2. וַיְהִי דְּבַר יְיָ אֶל יוֹנָה שֵׁנִית לֵאמֹר: יונה ג א

3. הוּא הָשִׁיב אֶת גְּבוּל יִשְׂרָאֵל מִלְּבוֹא חֲמָת עַד יָם הָעֲרָבָה כִּדְבַר יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד עַבְדּוֹ יוֹנָה בֶן אֲמִתַּי הַנָּבִיא אֲשֶׁר מִגַּת הַחֲפֶר: מלכים ב יד כה

גליון הש"ס

תום' ד"ה רב נחמן בר יצחק וכו' על אותו בדרש שהביא וכו'. והוא בפרק עולס:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה הרי אלה וכו' שתיר לבן. נ"ב עיין בתוספו' פרק הערל ריש דף עז: **(ב)** תום' ד"ה נשא וכו' לעיל בפ"ג אמרינן מתניתין:

[1] [בפא ב, ופ"ק], [2] [בפג ב, ופ"ק], [3] [בפג ב, ופ"ק]: לגוי], [4] מכילתא ריש פרשה נח, [5] בכורות לח: לעיל עז. קדושין ע:, [6] סנהדרין מ: ע"ש, [7] בפ"ק: לגוי,

על עסקי נינוה. תימה לתמאי מיעטיך למכתב שנית ולא שלישית דלא תסכתן שדברה עמו שלישית ומשמע כיון שמניו שחזרו לקלקולם ונתנבא עליהם נחום הלקוסי היינו יכולים לסבור שגם מן נתנבא עליהן יונה ו"ת והא תסכתן דדברה עמו שלישית בעסקי נינוה דכתיב ויאמר ה' אל יונה ההיטב חרה לך על הקיקיון וגו' ותני לא תחום על נינוה וגו' וי"ל דהני לאו עסקי נינוה נינהו ומיהו לרב נחמן בר יצחק דאמר לעיל עז: לא תימא דברה עמו קטין ו"ל זה היה לותו יום וחשיב הכל נבואה אחת:

רב נחמן בר יצחק אומר ה"ק כו'. אמר ר"י שמולק [8] על לותו מדרש שהביא רש"י בפירוש נביאים (מלכים ג י) ויאמר ה' אל יהוא יען אשר הטיבות וגו' ע"י יונה בן אמתי אמר לו לו שמא לינו לותב אלא דבריס שהוא לורך גדול כגון מעשה נינוה וכיולא בו: **נשא אחותו מן האם יוציא.** פירש בקונטרס לגזירין שמא יבא אחותו שנולדה אחריו שים בה ברת משמע שסובר דאם היתה גם לידתו שלא בקדושה היה מותר בחותו מן האם שנולדה בנכריות כיון דתרוייהו שלא בקדושה דאם ליבא למגזר שמא יבא אחותו שנולדה אחריו וקשה להא לעיל בפ"ג (ד' כג. ושם) [9] אמימר אמר [אפי'] האמין מן האם מעידים לבאתה ומאי שנא מעריות פי' שאפי' נתגיירו ונולדו בנכריות שייך בהו קורבה ומשני ערוה לבל מסורה בו' משמע דאפילו נולדו בנכריות שייך בהו קורבה לאם דבאתם גיורת מיירי ועוד בני יהן שמא סורתן ולידתן שלא בקדושה הוה אפ"ה אסר להו רב אשי שם (לעיל ד' ב:) למימנס נמי דהלדי שלא י"ל דטעמא דלמא שמי לאיחלופי בישראל ואפי' בגולדו בניותם בכריות יש לגזור בקורבה אם והא דנקט בבא לידתו בקדושה לרבותא נקטיה דמי מפ"ה אסירי למימר שמא יאמרו לאיחלופי בישראל וכיב"ל אפי' לבתי נקט הורתו שלא בקדושה לתי בקדושה הרי הוא בישראל גמור ומותר בחותו שנולדה בניותה נכרית כיון דלית ביה לד נכריות בלל ולא שייך בה שמא יאמרו תי נמי משום הכי נקט הורתו בקדושה ולידתו בקדושה דפסיקא ליה מילתא שאי שייר בין גולדה לאחריו בנכריות בין גולדה לאחריו בקדושה וה"ל תיים פירש דלזקא נקט ולידתו בקדושה לאו תן האב יקיים שאפילו בקדושה לאו תן האב יקיים שמא יאמרו בחנו שנולדה בנכריות ואיבא למימר בית שמא יאמרו בחנו שנולדה בנכריות ואיבא למימר דבאתם בן נם בחותו בין תן האב

מן

רב נחמן בר יצחק אמר הכי קאמר כדבר ה' אשר דבר ביד עבדו הנביא בשם שנהפך לנינוה מרעה לטובה כך בימי ירבעם בן יואש נהפך להם לישראל מרעה לטובה ת"ש [10] גר שהיה לידתו בקדושה והורתו שלא בקדושה יש לו שאר האם ואין לו שאר האב כיצד [11] נשא אחותו מן האם יוציא מן האב יקיים אחות האב מן האם יוציא

מן